

היום נפתח

סופר-כל — הדיסקונט האזו האמריקאי הראשון בישראל, נפתח במקום המרכזי ביותר בתל-אביב. ברח' אלנבי, ככר מגן דוד

סופר-כל יגיש לך ממחר בכל קומותיו, מבחר עצום של מוצרי אופנה מעולים, לבוש, הנעלה ואביזרים לנשים, גברים ולילדים בשיטת שירות עצמי ובמחירים מקוצצים היטב.

סופר-כל יעמיד לרשותך מכירות מיוחדות הפתעות שחבל להחמיצן.

סופר-כל מבוסס על ידע אמריקאי ומגיש לך את כל צרכיך בלבוש ואביזרים בשיטה שהוכיחה את עצמה בארה"ב כיעילה ביותר — כחסכונית ביותר.

סופר-כל

רח' אלנבי, ככר מגן דוד
רח' המלך ג'ורג' 2
רח' שניקין 1, תל-אביב

נצור

קצרנות

לומדים בהצלחה ב"אולפן גרג" לפי שיטת גרג (GREGG) הקלה תוך חודשיים, פעמיים בשבוע

תל-אביב: ת. בריקמא, רח' גורדון 5 (עד 6 אחה"צ)
חיפה: בית-הספר "במעלה", רח' שמריהו לוי 30

בבוקר, אחה"צ ובערב

מאגזין התנ"ך

אנגלית, עברית, צרפתית, גרמנית

למבוגרים * לתלמידי בתי"ס כיתות מיוחדות

נחלת בנימין 2 חיפה
ת"א, טל. 56347 החלוק 27 פ"ת
מונטיפיורי 4

מבני הנוג מטובה הגג, בסרם תתסק לח לוסין האהבה הגדולה. (184 מ"ל).
או דוגמה אחרת:

העולם הזה: "הם לא ידעו אם הם באמת אוהבים איש את רעותו במידה מספקת, לכן החליטו רוזיה אברהם ואריאנה גולדמן לנסות ולחיות בצחצח תקופת נסיון." (32 מ"ל).

מעריב: "ואולם הפרשה באותו הווא"ו באותה הווא"ו שאני מספר לכם, לא היתה פשטנית וכה שיגרתית. לאהוב ולחודל מ לאהוב הם מעשים בכל יום. ואפילו רומיאו הקופץ מן הגג, או ויליה, העושה כן, שוב אין אלה מקרים יוצאי דופן. הנוג שלנו היה הרבה יותר מקורי... הם חיו בצחצח ב אחת מאותן דירות גגיות, אם אני יכול לר מר, שתל-אביב נתברכה בהן, וניסו ליצור את הסינתזה המבוקשת והאשלימית של יצר הבשרים ויצר המחשבה. הם ביקשו להימנע מחבלות השיגרה ולבטח עצמם, מלכתחילה, כנגד מוקשי הסכנה הפזורים בדרכם של כל איש ואשה, שהאהבה מובילה אותם אל ה שיתוף של יום ושל לילה. אולי אפשר אפרי לו לומר, כי הם ביקשו למצוא, מלכתחילה, את מקומו של הגשר המגשר בין התשוקות לבין המחשבה. תשוקות להיות יחד, תמיד. פחדים — להיות תמיד יחד. חשש שמא תבוא השיגרה ותעלה חלודה על היחיד זה. והם מצאו את הנוסחה הפתרונית לכך. על כל סנים האמינו, כי מצאו אותה. וכך התגוררו כבעל ואשתו, מבלי שהיו בעל ו אשתו. הם לא היו מקוריים ביותר, שכן ב חברה הישראלית כבר נפרצו פרצות, וזו משתחררת מפעם בפעם מברכתו של הרב המקדש חוטה ומלביש טבעות. כמובן, שאני מדבר על מיעוט בחברה. לא כל מהפכה פורצת בסערה, בצעדי ענק.

"וכך אמרו זה לזו: כשניאמס זה על זו וזו על זה — נשיקת פרידה, לחיצת יד ונפנה כל אחד לדרכו. הלכה — האידיאל. למעשה..." (206 מ"ל).

הקטעים הבצוטטים של העולם הזה הכולו 40 מילים. הקטעים המקבילים של הכתב ב מעריב: 390 מילים. יחס של כמעט 1:10.

איש כפי

עתון אחר ידיעה שהופיעה קודם לכן בי העולם הזה, ומשכתב אותה בסיגנונו שלו. התיצאה הרגילה: הידיעה גדלה פי ארבע או חמש בכמות מבלי שנוסף לה אף לא פרט ניסף אחד לתוכנה.

★ ★ ★

הנה, למשל, סיפור בלעדי שהופיע ב העולם הזה (1325), במדור דרכי אדם, תחת הכותרת "חיי כלבים". כפי שתזכור, הוא תיאור רומנטי בין מנגן יפואי ובין אורחת מצילי, שנסתים בפרידה נוגעת-ללב. ב העולם הזה תפס הסיפור בדיוק 45 שורות. כעבור כמה ימים שיכתב אותו כתב נכבד במעריב, ושם גדל עד כדי שליש עמוד, מ בלי שנוסף פרט אינפורמטיבי כלשהו על אותו פרטים שנמסרו כבר קודם לכן ב העולם הזה.

להלן התחלה הסיפור בשני העתונים: **העולם הזה:** "הם חיו שניהם במעון משותף ברחוב קריית-ספר בתל-אביב. על הגג מעל לקומה הרביעית, היתה להם דירת-חדר." (17 מ"ל).

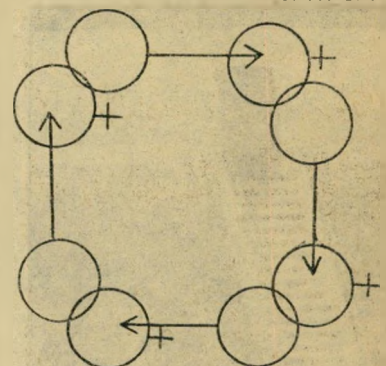
מעריב: "מעונות של הגג יש בהם פיתוי ואתגר. ממרומי הגג מיטיב אתה לראות את הרוחיה ואת השקיעה. על הגג האחר צה יותר, מגיע אלך גלים גלים, ללא פסור לת. חלונך, על הגג, קולט את קרני השמש הרבה לפני שהן יורדות אל הקובות ש מתחת לגג. ואילו לאחר השקיעה, אם אתה יוצא אל הגג אתה רואה מיליוני כוכבים זבי אור, אור שאינו חשמל.

"ואם לא בנפך אתה מתגורר על הגג אלא צמוד לנערה אה, לאשה שבחרה בך כי תבחר אה, הרי שכל הסגולות הללו עוות יותר וגדושות יותר. לא כל דירה שעל הגג יכולה לנעמן כי היא שיכת ל ריקע השביעי של הנאהבים, ואולם אין ספק, שמאצל הגג עשוי זוג לראות עצמו משוחרר מתשעת הקבין של אבק המורכה וקומות ה קרקע.

"כמובן, שמדובר במקרה שהאהבה שתולה במקום הנכון, מאוחדת, והאזרח פורת ור משגשג מאחורי הדלת ובכל פינות הבית. שונה יהיה הבר כשלשונות הנוג הופכות לסכניים, ושתחת מלות אהבה פורחות על השפתים קללות וצצים עלבינות. במקרה זה מוטב היה אילו התגורר הנוג בקומת קר קע... שם לא קיים הפיתוי להשתולל, ל איים ולקפוץ למטה. לא פעם, בארבע צפחי עולם, מתרסקות עצמותי של אחד

מכתבים

הוא והיא

La Ronde, או: השיוכו שלי ר. עצום, ציריך, שווייץ

הרפת הכנסת

למכתבו של אמנון כהן, הכותב שזו הרעה שלא נתנו למשלחת נגד הפיטשיל העבאי להיכנס לבניין הכנסת לצדע העבכה חסי אית (העולם הזה 1330).

תיתי לך, פר אמר נון כהן. לא רק ש אינך יודע מדוע לא נתקבלה המשלחה ב בניין הכנסת, אלא שעוד כותב אתה כי "משטר הכנסת" סי רב להכניסה לבניין. דע כי אנו מטלאים אחר הוראות.

כהן

ובתשיב דברך הנך כותב, שאם "אביר" הכנסת לא יתנו לכך להיכנס, הרי יהיה מוטמם ברחוב. אין אנו "אביר" הכנסת, אם כי יתכן ו אתה רוצה להיות "אביר-רחוב". והכל שאינך יודע ומכין את תפקיד ה מוסד המכובד במדינה. ושלא באמצעי-לחץ, יכפו על ההלכות מוסד זה. מרדכי כהן, משמר-הכנסת, ירושלים

המאה השחורה

ישנם סימנים שנגד ברחובות ערינו אפי סוף מוסת, המבצע כל מיני פעולות לאומ ניות. עם ציבור זה נימנים, בין השאר, המתפללים על חכרי הלילה למניעת כפיה רחית, הפורעים בבנין המיסיון, גיבורי ראשון-לציון, אנרופים סאורי-הודרה, וגם "פרחתי מוצררה" (העולם הזה 1320), ש הפנינו נגד ביטול המיטשל העבאי.

אופיינית לחוגים אלה שינאת המעוטים וזילול באינטליגנציה ה"תלושה". זאת בדיוק אותה התופעה החברתית שהיתה יד עה ברופיה הצארית בשם "המאה השחורה", שערכה פרעות ביהודים, ניהלה הכתה נגד מעוטים אחרים, לחסה באינטליגנציה הרו סית הפהפכנית והיפשה בכל מקום סימני "בונדנות".

ברוסיה באו אלה מן הימין הקיצוני. אצלנו אפשר למצוא, כמדומני, גם בחוגים אחרים.

ד"ר אלכסנדר זק, תל-אביב

הדריות

קראתי בעתון שישראל ואונגרה חתמו על הכנס ל"סיוע סכני הדר". זה מזכיר לי את ברית-הסיוע ה תרבותי הדרתי ש כתבה ברית-המפעלות עם תימן.

אולי תסבירו לי איזה סיוע סכני נק בל מאונגרה?

ברוך זרובבל, תל-אביב

משורר הפלמ"ח

תמיד רנזתי עליי כס על שאתם ספר סמים תמונות עירום של נשים — עבור נברים. אבל מקפחים את הנשים — ולא מכיאים צילומי נברים.

אבל אהרי שראיתי את תמונות החציעירום של הנברים בבית-המרחץ שבמלון "שרתון" (העולם הזה 1325), אני נכנעת. צדקתם. המשיכו לפרסם תמונות עירום של נשים בלבד!

עדנה ג, ירושלים

הנתי הפטרופיסיו של משורר הפלמ"ח ז"ל, ובפרט במקום כה מכובד עבור ביטוי עצמי כמו פרהן זיעה. אכן — מצעתי-הזמון משה ברנשטיין, תל-אביב

זרובבל